

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II.—Núm. 141

TARRAGONA, DIMARTS, 5 DE GENER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Des del front Sud-Ebre

De com un intent d'atac dels feixistes al sector de Letux estigué a punt de fer caure Belchite

El comandament del sector de Lècera, on hi està inclosa la columna de Tarragona, recaigut darrerament en la persona del valent capità Teclès del regiment de Xiclana, feia dies que tenia notícies que els feixistes preparaven un atac al Lobo per quin motiu es preparà dre a l'enemic totes les ganes de repetir semblants propòsits.

per a fer en el moment oportú un contraatac de càstig que fes per. El passat diumenge, dia 27, es portà a terme l'acció planejada pel nostre comandament en la que hi prengueren part les forces de Azalla, Lècera i Aznara, infringint des de bon començament un dur càstig als insurrectes, principalment en el sector de Letux, on una secció d'armetralladores va escombrar a plaer un esquadró de cavalleria enemiga que quedà completament desfet. ...

Unes centúries d'Aguluchos també es distingiren, així com les forces de Ferrer - Carol que actuaven admirablement pel sector guerra de Belchite.

Però qui s'emportà els llorers de la jornada fou el batalló de Xiclana que anava manat pel tinent Torres que, a més a més de les seves forces, estava integrat per les milícies de Tarragona que en aquella jornada es cubriren de glòria.

Les nostres milícies, junt amb la primera agrupació de Xiclana que manava el dissortat tinent Pere Domínguez, avançaren ràpidament a primeres hores del matí vers l'enemic arrollant-lo materialment amb el seu ímpetu i posant-lo en vergonyosa fuga, de tal manera, que tot i haver d'aguantar un violentíssim foc de fuselleria, metralladores i morters l'empenta els dugué a les mateixes portes de Belchite, atrinxerant-se al pont del ferrocarril amb una valentia inigualable.

En aquesta acció perdé la vida heroicament el tinent Pere Domínguez, aquest home valent que ja retirat de l'exèrcit, en les primeres hores de perill per la República no titubà ni un moment a defensar-la fent-se voluntari de l'exèrcit del poble i morint defensant la seva llibertat, cara a l'enemic.

L'operació de càstig als feixistes per l'empenta dels nostres milicians s'havia convertit amb un encerclament de Belchite, que a no ésser per la persistència de la boira i la pluja, molt fàcil que hauria pogut traduir-se en la presa d'aquesta posició.

Cal remarcar que en aquesta operació els homes de la segona centúria de les milícies de Tarragona, on s'hi encabeix el grup Fort, foren els que ocuparen amb un coratge indomable les trinxeres més properes al front de Belchite, per quina acció foren felicitades pel capità Teclès que, en la seva visita a les nostres posicions, pogué donar-se compte personalment del valor dels nostres homes.

SALVADOR MASET

Letux, Desembre del 1936

Continuem...

A partir del 19 de juliol per la tribuna pública de la nostra ciutat han desfilat tots els partits polítics i centrals sindicals a fer sentir la seva veu i fer sentir els postulats de la seva doctrina, tots els partits i totes les centrals sindicals han parlat, amb una sola excepció: l'Esquerra Republicana de Catalunya.

A què era degut aquest silenci? A quin pla responia aquest silenci? E. R. de C. el partit de les masses, s'allunyava de les multituds? No; E. R. de C. conscient del moment actual, amb el sentit de la seva responsabilitat, com a partit majoritari de Catalunya, tenia una missió que acomplir, missió que no havia de dificultar-se exposant a les picabaralles del poble allò que tant interès tenia en conservar: el sentit revolucionari.

I entengué, en interès d'aquesta revolució que vivim, que la millor política a desenvolupar, era la de treballar silenciosament per a endegar el sentit revolucionari. No era hora de discursos, ni mitings;

eren hores de responsabilitat, de treball.

Era necessari en bé de la revolució i de la guerra que en la reguarda imperés una consigna única: unitat. I per a salvaguardar aquesta consigna, el partit majoritari de Catalunya s'imposà silenci, no el silenci del covard, sinó el silenci conscient, del responsable.

Però, ah! aquesta consigna d'E. R. de C., que mantinguda per tots els partits i centrals sindicals ens hauria reportat benifets incalculables, no ha estat entesa així pels altres.

I la propaganda dels altres, seguida del silenci nostre, ha produït en molta gent una inquietud; és que l'E. R. de C. ja no existeix, és que l'E. R. de C. ha desaparegut com a tal partit polític? Aquesta pregunta feta continuament amb un intens desig d'ésser contestada, amb ganes de poder reafirmar la fe i l'esperança en un Partit que ha aplegat la majoria del poble, ens ha obligat a con-

tracor—per continuar encara, creient que lamillor consigna era la nostra—a respondre a la crida del nostre poble i dir ben alt a tot-hom: E. R. de C. està aquí, és un cos ben viu, és encara el partit de les multituds i on el poble pot confiar per a millor consolidar la revolució, és el partit necessari avui per a guanyar la guerra, com ahir per a preparar la revolució. Per això E. R. de C. després del llarg silenci, que no ha estat desapropiat, es dirigirà diumenge al poble de Tarragona, per a reafirmar els seus ideals, ideals que no són pas caducs, per quant el seu programa és, encara, avui el més avançat tant en l'aspecte social com en l'aspecte polític. Ideals que s'arrelen en l'ànima catalana i que són la més fidel expressió de la nostra raça.

Per això, amics d'Esquerra de les comarques, pera reafirmar-nos en els nostres ideals, per a donar una mostra de la nostra puixança, per la revolució i per la llibertat, veniu al gran acte que Esquerra Republicana de Catalunya donarà diumenge al Teatre Tarragona.

J. SEGALA

President de la Comarcal del Tarragonès d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Molt important

El català és llengua oficial a la nostra terra, per quina raó no entenem el perquè certs organismes oficials redacten els comunicats i demés notes en idioma distint. Per evitar que aquesta mala tàctica s'exterioritzi encara més, la Redacció de "LLIBERTAT" ha acordat no publicar des de demà absolutament cap línia procedent d'organismes oficials que no vingui redactada en català.

No cal remarcar que aquesta actitud no resa amb els col·laboradors, els treballs dels quals ens honoren.

Un magne esdeveniment musical

Com ha estat ja anunciat per la premsa local, l'Ajuntament de la nostra ciutat, d'acord amb el Sindicat d'Espectacles, ha organitzat per al proper divendres, a dos quarts de set de la tarda, un magne concert que serà executat per la meritíssima Banda Municipal de Barcelona, sota l'experta batuta de l'eminent director Lamothe de Grignon, al Cinema Modern.

La finalitat d'aquest festival artístic és la de reunir cabals per ajudar la tasca dels Hospitals de Sang i de la Creu Roja, i és de creure que el poble tarragoní no desapropiarà aquesta bona ocasió que se li presenta per a fruitir de música selecta, executada per la millor banda nacional, amb la qual cosa contribuirà, de passada, a alleujar la situació dels companys retuts als fronts de combat.

Tarragonins, no hi manquen triotes.

Compliu el vostre deure de pa-

El dimarts, dia 17, actuarà l'Orfeó Canongí

Meditacions lliures

Consideracions sobre la mort dels reis d'orient

Ludovicus ha conegut en els temps de la seva infantesa, aquell dolor sord i pregon dels que viuen en la misèria, sense poder-ho confessar. Ludovicus és d'aquells pocs individus que mai no ha sentit l'estímul de dir: ah! si jo podés tornar a l'època en que tenia vuit anys! Ludovicus abans de tornar a recomençar de bell nou aquella mateixa vida seva de quan tenia vuit anys, s'estimaria més renunciar als anys que li puguin correspondre encara de vida.

Serà prou haver dit això per tal que el lector compregui que l'arcaic costum dels reis d'orient no té per a Ludovicus sinó records plens d'amargor i de desil·lusió?

Els pares rics o els migs benestants, no saben res de la terrible tragèdia d'un dia de reis, en la llar on no es disposa de mitjans per tal de donar pa als fills. Quan menys encara, dels que calen per posar a les seves mans la joguina somniada. Els pares que poden, poc o molt, satisfer les il·lusions dels seus fills, no coneixen, com nosaltres l'hem conegut, el calvari de les mares que en trucar a una porta amiga, deien amb llàgrimes als ulls: avui no us vine a demanar l'ajut d'altres vegades. Avui vine a pregar-vos que em volgueu donar les joguines velles que els vostres fills ja no volen, per tal que els reis les posin als seus fills.

Ludovicus, que ha sentit com el que més, la joia de procurar als seus infants allò que ell, d'infant,

no podé mai gaudir; i que gaudia, també,—no li sap greu confessar-ho,—amb la gran il·lusió que els menuts veien desfilar pels nostres carrers la fantàstica cavalcada dels reis d'orient, en veure enguany el mite destruït i l'arcaic costum truncat, no es deixa endur per la pena ni deixa anar sobre el passat que desapareix la més petita llàgrima. Perquè pensa que adhuc admetent allò que de bell i de bo podés tenir la festa dels reis una festa trista en la casa dels d'orient, li cal reconèixer que era pobres.

No és que avui, en la forma com sigui substituïda, es posi remei absolut als esmentats defectes. Avui, encara, i potser per algun temps, no tots els infants podran gaudir igualment el plaer de possessió d'unes joguines. Quan menys però, ara els infants de les llars humils, no hauran de deure a la divinitat el present avariós i tràgicament irònic d'una joguina vella o desmanegada. Sabran que el present el deuen a l'esforç dels seus pares. I per poc coneixement que comencin de tenir, sabran comprendre—i els mestres ja tindran cura d'inculcar-los aquesta idea,—que en les joguines que els seus pares els hi ofrenin, més que el valor intrínsec del present, hi han de veure l'amor, la il·lusió i el desinterès suprem amb què els és posat a les mans.

LUDOVICUS

Año nuevo

Cuando empiezo a escribir este artículo el año 1937 es muy joven todavía; cuenta exactamente con veinte minutos de existencia. Año, para conmemorar el paso de un año a otro, procuraba hacer algo que me permitiera entrar en el nuevo con buenos augurios. Pero esta vez, y debido probablemente a las especialísimas circunstancias que atravesamos, el momento de morir el 36 y nacer el 37 me ha encontrado fuera de todo sitio de diversión. Fuera del casco de la ciudad, respirando la fuerza del viento frío de la montaña. he visto como uno moría y acto seguido el nacimiento del otro. El año 1937 es ya una realidad. Detrás de él veo levantarse un enorme interrogante. Nunca había visto detrás de un año que empieza incógnita semejante.

Por unos momentos quisiera olvidarme completamente de la lucha a muerte que desde hace ya cerca de cinco meses y medio se está librando sobre el territorio de España entre el fascismo, encarnación de la España caduca, y el gobierno del pueblo, de un pueblo que quiere la libertad a cualquier precio. La noche es admirable. Alguna sutil nube flota por el espacio que iluminan los plateados rayos de la luna. El susurro del mar quieta llega hasta mí. Un ancho camino de luz, cuyos reflejos albos y brillantes le hacen parecer cubierto de piedras preciosas, se extiende desde la playa al horizon-

te lejano. Hasta en la estación parece que para no romper el encanto de la noche tranquila hayan hecho enmudecer los penetrantes silbidos de las máquinas. Los trenes corren más silenciosos que en otros días; parece que el vapor se haya convertido en electricidad. La sensación de sosiego, de bienestar, de paz, es absoluta en todo el contorno. Ningún individuo armado circula por aquí. ¡Dulce paz esta que se respira! No se trata de ninguna paz ficticia, no. Es una paz real, paz verdadera; paz corporal y paz de espíritu. Pero... ¿quién inventó tal palabra? ¿Nada debería tener ningún pero! España está en lucha. ¿Contra quién? contra España. España contra España. ¡Y tan bello y tan dulce como es este sosiego de aquí! España es muy bella (¿no será ya mejor decir era?) España tiene grandes posibilidades económicas. ¿Por qué lo estamos destruyendo todo? En vez de regar su suelo con productivo sudor lo regamos con sangre creadora de odios. Miles de vidas serán segadas en lo

Esquerra Republicana de Catalunya parlarà el proper diumenge a la nostra ciutat.

mejor de su existencia por esta cruel guerra fratricida. Millones y millones de la economía nacional serán gastados para matarnos unos a otros. ¿Hasta cuándo durará esta guerra sin cuartel?

Por un momento dirijo mi mirada a la ciudad. A no ser por la luna que deja caer sobre ella un acariciador rocío de luz quedaría casi a oscuras. Pequeñas lucecitas azules se ven en algunas esquinas. Es que se toman precauciones ante la posibilidad de un bombardeo aéreo. La aviación negra ha causado verdaderos estragos en muchas bellas ciudades españolas y nosotros hemos de estar prevenidos. ¿No es una verdadera lástima que por la insensatez de unos militares político-socialmente analfabetos tengamos que destruir bellezas que costaron tiempo, trabajo y dinero y principalmente un gran esfuerzo humano? ¿Y quizá serán reconstruidas?

Los directores del levantamiento militar dicen que intentaron adueñarse del poder con miras al bien de España. Supongamos que su intención fuera sincera; ¿qué dirán ahora al ver el fruto de su obra? A España le han hecho un daño inmenso; la han herido por todas partes. Y su estéril resistencia hará acrecentar todavía el dolor de los verdaderos españoles, hará que continúen sangrando la infinidad de heridas abiertas en el corazón de este suelo tan querido. ¿Rendíos, rendíos militares orgullosos! ¿Estaríais satisfechos de tener mucho gloria dentro de una España esclavizada, deshecha y hambrienta? Al hambre, nada más que al hambre conduce vuestra absurda resistencia. El golpe os falló en la fecha memorable del 19 de julio. ¿Por qué no queréis reconocerlo así, insensatos?

El contraste entre el panorama conjunto de España y el paisaje que contemplo es grande. Paz, sosiego, quietud, armonía, belleza aquí. Guerra, nerviosismo, inquietud, destrucción allí. En cuanto

más imaginemos una visión conjunta, ¡qué triste espectáculo, qué dolor atormenta nuestro espíritu! Y sin embargo es una realidad, una triste realidad que debe llenar de luto el corazón de todo buen español situado en cualquiera de los dos bandos. La realidad nos ha demostrado que hay una minoría carente de conciencia, pues sin esta minoría no viviríamos los tristes momentos actuales.

Año 1937, ¿qué nos reservas?

KATIN

Al empezar a escribir el artículo que precede a esta nota tenía intención de no hacer alusión para nada a la guerra. Pero este mi propósito de ponerme completamente por encima de la lucha que actualmente conmueve a España entera e ideológicamente rebasa las fronteras creando un problema internacional de difícil situación, no se ha visto realizado. Y esto que el lugar escogido para mis pequeñas meditaciones en ninguno de los puntos que con la vista se alcanzan hace pensar en los campos de lucha. La luna brilla gozosa y sonriente. Las estrellas, en su modesta pequeñez, cubren con puntitos de luz el fondo del espacio. En todo el cielo impera la calma más absoluta. ¿Cómo, pues, ha hecho aparición en mi mente la palabra guerra? ¿Es que hasta por el espacio tranquilo pululan partículas de odio que envenenan los espíritus deseosos de paz? Mi propósito no ha podido ser cumplido. La paz de mi paisaje ha servido únicamente para poner de manifiesto lo inhumano de la guerra. ¿Y qué todavía haya quien, con pretensiones de hombre libre, apoye a los eternos forjadores de luchas entre pueblos, razas y también entre hermanos! ¿Cómo ciega la ofuscación producto de la incultura!

K.

Els actes de la Setmana de l'infant

LES SESSIONS DE CINEMA

Al Saló Modern i al Teatre Tarragona, es van celebrar diumenge les sessions de cinema amb les quals foren obsequiats els infants de Tarragona, amb motiu de celebrar-se la Setmana de l'Infant. Hi feren cap tots els menús actualment refugiats entre nosaltres, els de la Casa d'Assistència Social i alguns centenars de tarragonins que emplenaren de gom a gom ambdós locals d'espectacles. No baixava de cinc mil ben segur, el nombre dels que participaren d'aquell esbarjo.

El programa, que havia estat escolt amb cura, féu les delícies de tots els menús. Els aplaudiments, quan s'entusiasmaven, es devien sentir de baix al Serrallo estant.

ELS PARTITS DE FUTBOL

La Casa d'Assistència Social guanyadora de la Copa Rigan.

Diumenge a la tarda, al camp de l'Avinguda Catalunya, va celebrar-se un festival a profit de la Setmana de l'Infant.

L'integraven dues partides de futbol. Una entre l'Atlètic Serrallenc i el Casal de l'Esport (infants) i una altra entre els equips, també infantils, del Sanatori Maritim de la Rabassada i de la Casa d'Assistència Social. En aquesta darrera era posada en joc una Copa cedida per la Casa Rigan.

En el terreny del Casal de l'Esport es va reunir bastant de públic en especial nens i nenes.

Amb això està dit que la festa fou molt animada. Hem d'afegir, però, que quan aquesta animació

arribà al seu punt àlgid fou quan arribaren els infants del Sanatori de la Rabassada i, més encara, quan van sortir els jugadors d'aquest equip al camp.

RECULL DE JOGUINES

Ahí fou dedicat el dia a recollir les joguines lliurades al Comitè per diverses entitats i particulars. Tantes foren les partides rebudes, que fou necessari convertir en magatzem, els locals del palau de la Generalitat abans ocupats pel Museu.

Un dels donatius més importants que ingressà ahir, si no el més important de tots, és el del gremi de paletes. Tota una munió de formoses joguines, que unes gentils noietes es dedicaren a classificar per grups, per tal de facilitar després la distribució.

Ahí, a més, el conseller de Cultura, company Alomà, gran amic dels infants, va anar a Barcelona amb una missió especial i molt important, que, un cop es faci pública, causarà sensació entre la nostra mainada. Veureu quina sorpresa i quin èxit! I quin panxó de riure que ens farem tots plegats! Ara, però, cal guardar-ne el secret. Un secret que durarà poques hores.

PROGRAMA PER AVUI

Avui serà celebrat l'acte de lliurament de joguines als infants que tenen la seva residència a l'Hospital. Són uns 40, als quals arribarà amb tota esplendidesa aquesta joia ben segur inoblidable de la "I Setmana de l'Infant", que és un

Tal com anunciarem dies ençà, avui apareix el nostre diari amb un nou format. Malgrat la reducció, les informacions segueixen essent igualment extenses, puix que la reducció dels tipus dels títols i del text compensen abastament la reducció.

Reunió de la Federació de Comarcals d'E. R. de C. de les Comarques Tarragonines

Diumenge al matí es reuní a la nostra ciutat la Federació d'Esquerra Republicana de Catalunya de les comarques tarragonines. Hi assistiren els diputats del Parlament Català, companys Galés, Folch, Conillera, Rouret, Farreres i Duran, i del de la República, company Sentís i la totalitat de les representacions comarcals.

Fou elegit president, el que ho és de la Comarca de Falset, Joaquim Llorens; secretari el de la Comarca de Tarragona, Antoni Sècall, i tresorer el de la Comarca de Tortosa.

Entre els reunits es palesà una vegada més la unió existent entre els afiliats d'Esquerra Republicana i llur incondicional solidaritat amb el President de la Generalitat, Lluís Companys.

Entre els acords presos hom assenyalà el d'iniciar una forta campanya en tota la comarca per tal de fer oír la veu del Partit.

Començarà aquesta campanya amb un important acte que se celebrarà a Tarragona el proper diumenge i en el qual hi pendran part figures destacades del Partit.

Setmana de l'Infant

El subscriptor Rosell, 25 pessetes.

"Bodegas Salvat"

EMBOTELLAT FAMILIAR, en elegants botelles de litre patentades, amb tap de rosca i precintades. Es ven en tots els establiments de queviures, a 60 cèntims botella. Variades qualitats per a Restaurants. Dipòsit: Carrer Rafel Casanova, 18.

fet històric, vingut al Món per tal de fer realitat una arcaica llegenda.

Com que escampats per diferents pobles de la nostra comarca, hi ha uns 300 noietes i noietes refugiats, allí aniran també avui els portadors de la bona nova, seguits d'una camionada de joguines. I qui sap si els camions mecànics i ràpids d'ara, seran menys cançoners i més esplèndids que els peluts camells i els xomps elefants d'antany tots carregats de nafres, de claps i de velles manies. Pas, pobles del Tarragonès, als camions de la "I Setmana de l'Infant", que corren carreteres amunt i carreteres avall! Camions que surten de la capital, per tal de fer arribar a 300 animetes infantils, una miqueta del sa goig de viure i una altra miqueta de la sembra que farà fructificar demà, l'afany de l'universal fraternitat entre tots els homes.

Una delegació anirà, avui, també a Barcelona, per tal de recollir una camionada de joguines, que la Conselleria d'Economia de la Generalitat, ofrena als infants refugiats de Tarragona i la seva Comarca.

NOTES INFORMATIVES

El company Lluís Batalla Montserrat, operador cinematogràfic del front d'Aragó, ha donat una nova prova de col·laboració a la causa. Aprofitant els dies de permís, que el comandament del front li ha concedit per a rememorar-li d'aquesta fàcil, l'admirable tasca que està portant a terme entre els milicians, ha organitzat unes sessions de cinema als pobles de la nostra comarca, els beneficis de les quals van destinats a les milícies i hospitals de sang. La primera tanda d'aquestes sessions l'ha fet a la Secuita, Milà, Rourell, Garidells, Perafort i Els Pallaresos, havent obtingut un ingrés de pessetes 281'65.

Felicitem al company Lluís Batalla per les mostres tan eloqüents d'amor a la causa que dona continuament, tot esperant que el seu gest tingui imitadors.

de Tarragona: 500 pessetes en joguines distribuïdes en la següent forma: 50 cavalls, 100 nines de cartró, 100 nines variades, 100 pilotes de goma i 111 talers variats. Llibreria Royal: 20 quaderns per a pintar; 6 estoixos de pintura, 6 plomes estilogràfiques i 6 llapisos automàtics.

L'Agrupació Infantil d'Art obtingué diumenge un grandios èxit en el festival celebrat diumenge a l'Ateneu.

Abans d'ahir es celebrà un interessant festival a profit de la setmana Pro-Infant al teatre de l'Ateneu, a càrrec de l'Agrupació Infantil d'Art que tan bé dirigeix Pere Godall.

Tots els números del programa foren executats brillantment. Tant la part musical com la lírica i recitat foren un èxit pels petits artistes que han format una companyia a la nostra ciutat.

Destacar individualitats fora despreciar als demés intèrprets. El millor elogi que se'ls pot fer, és a dir, que estiguéren a una alçada magnífica que avui dia molts artistes de companyia voldrien imitar.

Felicitem els petits artistes, tot desitjant-los-hi forces èxits en els altres festivals.

A l'Oficina de Vigilància municipal, donaran raó d'un bitllet (certificat de plata), trobat a la via pública en el dia d'ahir.

També a l'expressada Oficina, donaran raó de la persona que ha trobat i té al seu poder, mitja dotzena de mocadors, dos d'ells marcats amb les inicials C. M.

Joan Sans Salatránca

METGE

Malalties de l'aparell respiratori

RAIGS X

Consulta de 4 a 6

Unió, 2 pral. - TARRAGONA

Ban

L'alcalde - president de l'Ajuntament d'aquesta Ciutat,

Faig avinent:

Que d'acord amb els preceptes del capítol IV del Reglament vigent per al reclutament de l'Exèrcit de 27 de febrer de 1925, la Secció de Quintes d'aquesta ciutat, instal·lada a la Casa Consistorial,

Conselleria de Cultura

Avui, dia 5 de gener

5.ª sessió

Saló Modern

1.º Camarada Mikey (dibuixos)

2.º La tierra del Nilo (documental)

3.º Navidad de Mikey (dibuixos)

4.º Origen del país de la maravilla

5.º Me las pagaràs villano (dibuixos)

Arrastrando peligros (documental)

Doble alarma (dibuixos Popeye)

LINIA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPAÑOLA DE NAVEGACION MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'Índia, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

procedirà en els primers dies de l'actual mes de gener a la formació de l'allistament dels mossos do miciliats en aquesta població que, per complir l'edat de 21 anys, durant el present de 1937, deuen con córrer al reemplaç del mateix any, o que essent majors de dita edat, sense excedir de la 39 anys, no haguessin estat compresos, per qualsevol causa, en cap allistament anterior.

A l'ensens i en compliment del que disposa l'article 89, en relació amb el 78 de l'expressat text legal, es recorda als mossos que hagin complert 20 anys d'edat i a llurs pares o tutors, l'obligació que la Llei els imposa de demanar la seva inscripció a les llistes que han de servir de base per a l'allistament, en la primera desena del corrent mes, encarregant-los amb el major interès que compleixin el dit requisit per evitar les responsabilitats en que incorrerien si no ho verificassin, posat que, amb subjecció al que determinen els articles del citat Reglament, que a continuació es transcriuen, quedarien els mossos privats del dret de sol·licitar pròrrogues d'incorporació a files i dels avantatges atorgats als aspirants a oficial o classes de complement, ni podrien pertànyer tampoc a l'agrupació del servei reduït, demés de les penes en que poguessin incorrer si haguessin procurat la seva omisió amb frau o engany.

I perquè ningú no pugui al·legar ignorància i en virtut del que ordena l'invocat article 89 del repetit Reglament de Reemplaços, publicu's el present ban en els llocs de costum i insereixi's als periòdics d'aquesta capital.

Tarragona, 1er de gener del 1937. — J. Fort Gibert.

Socors Roig Internacional

El Socors Roig Internacional es plau en comunicar als seus afiliats i públic en general, que disposa d'uns "Botiquins" d'urgència en cas d'un atac amb gasos tòxics i per ferides en general, al preu de quinze pessetes. Per l'adquisició d'aquests "Botiquins" dirigiu-vos al local del Socors Roig Internacional, Rambla 14 d'Abril, 91, primer pis.

El Comitè local del Socors Roig Internacional es veu precisat d'advertir novament a tots els ciutadans s'abstinguin en absolut de fer donatius a nom del S. R. I. a individus mancats de documentació autoritzada per aquest Comitè.

Subscripció Pro-Ambulància del Socors Roig Internacional

Segona relació

	Pessetes
Pere Perelló	5'—
Joan Martí	10'—
Afiliat núm. 596	10'—
Ambrós Font	150'—
Casa Vallès	5'—
J. P. S. (A la memòria de Macià)	100'—

CASA EXCLUSIVA

en
GENERES DE PUNT

J. Fuster

Unió, 15 TARRAGONA

Moviment de la població

Nats

Llibertat Roca Ferreres.
Eloi Herrero Hueso.
Concepció Mañé Torroja.
Josep Antoni Albiol Montesinos.

Defuncions

Joan Aguilar Vidal, Natxaret, 3, de 4 anys.
Francesc Bosch Abella, Unió, Josep Calvet Fortuny, Major, 2, 17, de 80 anys.
de 33 anys.

Matrimonis

Josep Brú Sans, amb Josepa González Ramiro.

Tribunal Popular

Sentència

En la ciutat de Tarragona, a cuatro de enero de mil novecientos treinta y siete.

Reunido el Tribunal Popular y vista la resultancia de la prueba practicada en la sesión pública del juicio celebrado en el día de hoy, en el salón de actos del ex-seminario de esta ciudad, contra los vecinos de Constantí, José Torrents Grau, Luis Solé Grau, Agustín Solé Grau y Sebastián Roig Bové, acusados de actividades fascistas y de elementos facciosos contrarios al régimen, así como los informes del fiscal y defensor; este Tribunal Popular ha emitido veredicto de culpabilidad con respecto a dichos encartados. Así lo dicen

por esta su sentencia, los ciudadanos que hoy integran este Tribunal y firman de conformidad en la fecha y lugar antes dichos.

Per a demà, a les deu, està assenyalat el judici contra els processats de Mora la Nova: Eduard Bargalló Peirats, Josep Sastre Solé, Lluís Nogués Alcoverro, Angel Nogués Alcoverro i Josep Nogués Alcoverro.

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 13; mínima, 6'5.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 772'7; a les 18, 771'4.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, id.

Direcció del vent: A les 8 h., NE.; a les 18, SW.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 2'5.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 64; a les 18, 90.

Carnet sindical

U. G. T.

Federació Nacional d'Estudians de Catalunya (U. G. T.) — Secció Opositors Normal

Es prega a tots els afiliats a aquesta Secció que es presentin el dimecres propi, dia 6, a les set i mitja del vespre al nostre estatge social per tal de tractar d'assumptes que els interessin. Demanem a tots la puntual assistència a l'acte per la importància dels afers que es resoldran.

Recaptat pel Comitè militar U. G. T., P. S. U. C. i J. S. U.

Suma anterior: 57.870'95 pessetes.

Treballadors de la Junta d'Ombres del Port (tercer lliurament), 867'97.

Gremi de Carns fresques i similars (segon lliurament), 450.

Suma i segueix: 59.188'92 pessetes.

Si voleu comprar barato
no deixeu de visitar el

B A Z A R
ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

Secció oficial

Departament proveïments

Avis

Degut a les circumstàncies actuals, aquesta Conselleria de Proveïments es veu obligada a autoritzar l'augment de la carn de bestia bovi a 0'75 pessetes per quilo, ço que es posa en coneixement del públic en general.

Tarragona, 4 de gener del 1937. — El conseller de Proveïments.

IMPRESSIONS

A RAO DEL TREBALL VOLUNTARI DEDICAT A FORTIFICACIONS

Hem llegit a la secció de LLIBERTAT, "Combat", un article de Antoni Llanas, destacat element d'Estat Català de la nostra ciutat, titulat "Fortificacions sí, però...". Es d'una realitat tan palpitant el contingut d'aquest treball, s'ajusta tant a la veritable significació del treball voluntari, i s'analitza d'una fàcil i clara l'aspecte tècnic i social del mateix, que avui en fem esment per tal d'insistir sobre punts que creiem urgeix tenir en compte si volem que efectivament l'esforç de tota aquesta munió de treballadors, sigui útil per a la causa antifeixista.

Perquè essent el treball voluntari, s'ha d'imposar forçosament? A raó de què s'ha d'obligar a cafès i espectacles a tancar les portes, precisament quan més gran és l'afluència de gent a aquests llocs, on hi concorren persones — la majoria — no aptes pel treball, per llur vellesa o per llurs ocupacions habituals? Perquè s'ha de permetre que vagi a fer fortificació gent que el dia abans del 19 de juliol eren de dreta, si hi ha el perill de la delació o de l'espionatge? A quin pla tècnic respon la poca vigilància d'aquests treballs que resten isolats cinc o sis dies a la setmana? Qui dubta — com diu el company Llanas — de la gran indiscreció d'aquests treballs? Perquè no s'exigeix la comprovació de la personalitat antifeixista del treballador voluntari? Fins ací les preguntes, base expositiva de la qüestió.

No fem les preguntes gratuïtament.

Les coaccions portades a cap a la nostra ciutat a raó del treball voluntari han estat ja prou discutides — també "LLIBERTAT" n'ha parlat — per insistir sobre aquest punt.

Respecte al tancament de cafès i espectacles, el conseller de Treball, company Miquel Valdés, en unes manifestacions fetes darrerament ha contestat abastament la segona pregunta.

Ara s'han creat uns camps de treball forçós, dedicat a fortificacions i demés, per a gent condemnada pels Tribunals Popolars. Perquè no incloure entre aquesta gent — treballant amb certa llibertat — els que i no obstant no ésser condemnats, és palesa llur procedència del camp de dreta? I si aquesta solució té algun inconvenient per raó de la dificultat de trasllats als camps corresponents, perquè no aïllar aquells grups sota una vigilància discreta? Queda contestada la tercera pregunta.

Quan a les altres preguntes, ens ratifiquem amb el treball del company Llanas.

Sobre totes aquestes consideracions, es dedueix, doncs, que cal organitzar a les nostres costes el treball voluntari, donant-li una efectivitat i una tècnica revolucionària que ara no té. L'utilitat aconseguida no compensa l'esforç que puguin realitzar — en aquestes circumstàncies — organitzacions i individus. Cal endegar la qüestió del treball voluntari i treure'n per a millor aconseguir la victòria, tot el profit possible.

CRIT

CASA POU

Perfumeria, Merceria

Flors artificials

Angel Guimerà, 13, TARRAGONA

Les agressions sistemàtiques dels creuers alemanys s'han estès a un altre vaixell soviètic i a un d'anglès

Paris, 4. — El tema preferit d'aquests dies als cercles diplomàtics és atrevida actitud adoptada pel Reich en aigües espanyoles.

Després de fer constar que Alemanya ja fa temps que no sent cap respecte pel dret internacional i pels compromisos lliurement acceptats, es passa a considerar la importància de l'acció de la flota alemanya en el moment en que París i Londres esperen la contesta del Reich a les proposicions que tant feren parlar.

Una distingida personalitat diplomàtica, a l'assabentar-se del canoneig del vaixell mercant espanyol "Soton" pel creuer de butxaca alemany "Koenigsberg", digué: "El nazisme oficialment ha fet els primers canoneigs en la guerra espanyola".

En canvi, als cercles navals es guarda gran discreció sobre l'assumpte, encara que tot el món està d'acord en afirmar que la captura del "Dragón" fou efectuada en aigües territorials espanyoles i que el canoneig del "Soton" s'efectuà també en aigües jurisdiccionals.

La diplomàcia per ara guarda gran reserva, ja que manca un factor essencial per a poder comprendre d'una manera total la present situació. La incògnita és la posició de Mussolini.

El Duce, aprova l'actitud de Hitler? Aquesta és la pregunta que es fa la premsa d'avui.

Mentre per una part Itàlia semblava "molt favorable" a les proposicions franco-britàniques, sorgia la precipitació d'Anglaterra en posar la seva signatura al peu del "gentlemen's agreement".

A més a més és objecte de preocupació la coincidència de les agressions alemanyes contra els vaixells espanyols, amb les agressions que d'un temps a aquesta part ve portant a cap la flota rebel, no solament contra els vaixells governamentals, sinó fins contra vaixells mercants estrangers.

El que sí queda clar és la posició francament provocadora d'Alemanya, la qual era ja de preveure a la nit del 31 del passat mes, quan Hitler, Goering i Goebels pronunciaren els coneguts discursos que eren com una nova professió de fe als mètodes emprats fins ara pel nazisme respecte als compromisos i continuació de la política del fet consumat.

Per altra part, la premsa alemanya s'aferrissa cada dia més contra la política francesa respecte al conflicte, volent convertir la posició francesa en el blanc de l'odi nazi. Un exemple del la tònica periodística nazi la dona la "Boersen Zeitung", dient:

"La Brigada Internacional, el batalló 'Thaelmann', els milicians caiguts a Irún i a Sant Sebastià no caigueren del cel, sinó que arribaren a Espanya gràcies al permís de pas que els donaren les autoritats franceses.

"On sorgeix un batalló 'Thaelmann', apareixen tots els emigrats del Sarre per a fer d'Espanya una fortalesa contra l'Alemanya nacional-socialista". La presència de les quals persones a Espanya és una maniobra francesa per a tornar a quedar-se amb el Sarre".

Aquesta campanya de premsa ha produït una pessima impressió als cercles diplomàtics i polítics francesos. I el pitjor és que la posició nazi és defensada per una gran part de la premsa de dreta francesa.

Espigolant

Diu "Diari de Barcelona", en el seu editorial:

"I la gent que simplifica la guerra i prescindeix dels inconvenients reals que té al front, posa el crit al cel que pateix el més minso desvestatge de la guerra, i no vol simplificar les coses que passen, ni acceptar-les conscientment com a inconvenients obligats, sinó que tocada pel derrotisme fàcil enfila una seguida de penjaments contra l'organització revolucionària i els seus representants."

Parlant del quintet d'assassins que forma el generalíssim de l'exèrcit faciós diu "El Diluvio", en la seva crònica diària:

"Cómo y dónde van Alemania e Italia a cobrar lo que les adeudan los capitostes del fascismo español? En cuanto Franco, Queipo del Llano, Mola, y Cabanellas vean la cosa perdida, huirán de la quema y tras ellos saldrán a escape de España los componentes de la famosa Junta de Burgos que, en su mayor parte, tienen muy poco o nada que perder. Y, que alemanes e italianos les echen un galgo!"

L'any 1937 serà l'any de la victòria gràcies a l'aliança de la C. N. T. i la U. G. T., diu "C. N. T." de Madrid:

"Es preciso que en el año 1937, que empieza hoy, se consiga esa alianza, cuya necesidad ineludible destaca la C. N. T. El mundo del trabajo ha de ser organizado por los mismos proletarios que lo crean. El título de trabajador es sustantivo, y quien carezca de él, quien no lo tenga avalado por una Organización obrera, no debe poder ejercer influencia social con el adjetivo de republicano, socialista, comunista o anarquista."

"La Batalla" diu que no podem perdre la guerra i que el proletariat deu guanyar també la revolució, afegint:

"Han mejorado mucho nuestras condiciones en lo referente a disciplina y a armamento, lo cual nos ha permitido, no sólo resistir, no sólo hacer imposibles los nuevos avances del fascismo, sino contraatacar, pasar a la ofensiva en los diferentes frentes."

MOSTELLE

Sue de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturients i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA

Secció Esportiva

FUTBOL

EL CASAL D'ESPORTS DE TARRAGONA GUANYA EL DARRER PARTIT DE CAMPIONAT AL CAMP DEL GRÀCIA, PER TRES GOALS A DOS

Nosaltres, des d'aquestes columnes, desmentim rotundament les fantasies circulades d'aquest partit.

Si el Casal guanyà diumenge, fou degut a que jugués més que el seu contrincant i quan aquests volgueren rehabilitar-se no ho poderen fer per haver-se dormit damunt del terreny.

La primera part d'aquest partit acabà amb el resultat favorable als tarragonins per dos goals a un. El primer en marcar fou el Gràcia als 8 minuts de començat el joc. El seu autor fou Ollo. Transcorreguts 15 minuts d'aquest goal, Pérez empatà. En ple atac tarragoní, Cortés, 13 minuts abans d'acabar la primera part, establí el resultat favorable al Casal.

La segona transcorregué amb domini tarragoní. Als 30 minuts d'aquesta part, Calavera marcà el tercer goal d'una fàula molt bonica. Els graciencs no es desanimaren i es llençaren a l'atac. Fruit d'aquest atac fou el segon goal obtingut per Martínez d'un "free-kick". L'àrbitre anà de bòlit tot l'en-

contre i si perjudicà al Gràcia encara perjudicà més al Casal.

Es distingiren Wenceslao, Recasens i Saperas pel Casal i Claudi, Florenza, Martínez i Ollo pels propietaris del terreny.

L'àrbitre deixà d'assenyalar dos "penaltys" contra el Gràcia i un altre contra el Casal.

Atlètic Serrallenc, 1; Casal d'Esports (Infantil), 0

Casa d'Assistència Social, 3; Secció de nens madrilenys, 0

En el partit entre els equips de la Casa d'Assistència Social i Secció Madrilenya, es disputà una formosa copa donatiu de l'acreditada relleteria casa Rigau. Tirà el "kick-off", el Conseller de Cultura, company Alomà.

Aquest partit era un número del programa de la setmana Pro-Infant.

Cambrils, 4; Casal (Amateur), 2

Diumenge es desplaçà a Cambrils l'amateur del Casal d'Esports. Aquest fou batut per 4 a 2, després d'haver fornit un bon encontre.

El Cambrils palesà una vegada més la bona forma que demostra posseir d'un temps ençà.

Després de batre's amb els alemanys i feixistes de tota mena, aquests valents soldats fan foc a la línia de reserva per a lluitar contra elni els perills, no els fan perdre l'fred. Ni el fred, ni la incomoditat bon humor. (Foto "La Humanitat")

BASQUETBALL

Campionat local

III COPA TARRAGONA

Dels partits que restaven de la tercera jornada d'aquest Campionat solament s'arribà a celebrar el proppassat diumenge un partit, tota vegada que els equips de la Penya Brú i de la Penya Esportiva, aquests darrers per segona vegada no van presentar-se al camp de joc.

Al camp de l'Avinguda de Catalunya, el Casal de l'Esport, integrat per Masdeu, Cabré, Barceló, Recasens i Garcia II, s'adjudicà els dos punts per decisió, al no comparèixer el seu contrincant, la Penya Brú.

Al mateix camp jugaren: Penya Pallach, 22. — Bové, Ferré, Pallach (10), Porqueres (6) i Giménez (6).

Club E. Llamp. — Farràs, Pallàs (2), Guinovard (9), Fortuny Magarolas I, i Magarolas II, sota les ordres d'Huguet.

Al camp de l'Escola del Treball l'equip de l'Escola del Treball A, integrat per Cerveró, Assamà, Lerin, González i Prunera, va fer-se amb els dos punts per decisió, per forfait de la Penya Esportiva.

Després de la tercera jornada, anotem la següent

CLASSIFICACIÓ

P. Pallach	3	3	0	0	56	24	9
Escola de C.	3	2	0	1	54	35	7
Escola Treball A	3	2	0	1	35	32	7
Casal de l'E.	3	2	0	1	28	27	7
Club E. Llamp	2	1	0	1	47	24	4
CADCI	2	1	0	1	36	28	4
P. Esportiva	3	1	0	2	23	8	3
Escola Treball B	2	0	0	2	18	64	2
Penya Brú	3	0	0	36	61	2	

Llista dels jugadors que han marcat punts fins a la data

36 punts	Odena, (Escola Comerç).
30 punts	Pallach, (P. Pallach).
21 punts	Guinovard, (C. E. Llamp).
18 punts	Huguet, Cadci

16 punts
Asamà, (Escola Treball A)

13 punts
Recasens, Casal d'Esports.

12 punts
Martí, Escola Comerç i Vaqué II, E. Treball B.

11 punts
Torner, P. Esportiva, i Prunera, Escola Treball A.

10 punts
Fortuny, C. E. Llamp i Naval, CADCI.

8 punts
Barceló, C. d'Esports; Oscar i Giménez, i Porqueres, P. Pallach; Pallàs, C. E. Llamp.

6 punts
Navarra i Pelegrí, P. Esportiva;

Lerin, Escola Treball A, i Magarolas I, C. E. Llamp.

5 punts
Avià, Escola Treball B.

4 punts
Rodríguez, Cadci i Beà, Penya Brú.

3 punts
Masdeu, C. d'Esports.

2 punts
Garcia, C. d'Esports; Nadal, P. Brú; Ferré, Bové i Escarré, Penya Pallach; Roig i Miralles, CADCI; Babot i Figuerola, E. Comerç, i Magarolas II, C. E. Llamp.

1 punt
Massoni, Escola Treball B.

Unes paraules de comiat a Josep Calvet

Quan acabava d'arribar del front, uns amics m'assabentaren la trista nova de la teva mort.

Calvet, bon camarada, tota la Tarragona proletària ha plorat el teu inesperat desenllaç, i, particularment nosaltres, els del POUM, hem vist lliscar rostre avall les llàgrimes de condol.

Encara recordem la viril actualitat dels fets d'octubre. Les teves estades al "Castell de Pilats", al "Fort de Sant Cristòbal", al vaixell... Tu, ció que portares a terme durant ja estaves malalt; però lluitares com els bons, com els valents. El bienni negre no pogué quebrantar le teu tremp de lluitador.

El 19 de juliol et cridà novament. Tu respongueres.

El fusell en mans teves romaní fidel, confiat. Sabia que estava al servei de la Revolució, de les lli-

bertats del poble.

La Revolució triomfava... i, els camarades del ram gastronòmic, et delegaren per tal d'encaminar la incautació de l'Hotel Nacional.

Calvet, la teva amistat no l'oblidaré mai. Has mort jove; però els trenta-tres anys que has viscut han estat suficients per a palesar que eres un soldat de l'exèrcit proletari, un home franc i sincer.

A la imponent manifestació que t'acompanyà al fossar, adjunto la meua presència, la del teu camarada, la de l'amic per tant apreciables...

Què la terra et sigui lleu!

RICARD GARRIGA

Sastreria-Camiseria

GAVALDÀ

TARRAGONA Telèfon, 1249

REPASSOS

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG